

Maria Treben
Sănătate din Farmacia Domnului

Editura Andreas

MARIA TREBEN

1907-1991

Indicație:

Aplicarea sfaturilor date în această carte se află la discreția exclusivă a cititorului. Autorul, editorii, consultanții, distribuitorii, comercianții și toate celelalte persoane care au legătură cu această carte nu își pot asuma nicio răspundere sau responsabilitate pentru orice consecințe care rezultă sau ar trebui să rezulte direct sau indirect din informațiile furnizate în această lucrare. Pentru orice problemă de sănătate, consultați un medic pentru un diagnostic personalizat.

Maria Treben

Sănătate
din
Farmacia Domnului

Sfaturi și tratamente verificate, cu plante medicinale

Traducere: **Monica-Liliana Datcu**

Editura Andreas

Cuvânt înainte

Din Sfânta Scriptură, Sirah 38, 4:
*Domnul a zidit din pământ leacurile,
și omul înțelept nu se va scârbi de ele.*

În ciuda numeroaselor atacuri din diverse părți la adresa persoanei mele și a sfaturilor mele din cartea „Gesundheit aus der Apotheke Gottes“ (*Sănătate din Farmacia Domnului*), mulțimea de scrisori primite de la oameni sănătoși și de la oameni bolnavi, de la medici și de la tămăduitori, din țară și din străinătate, m-a determinat să-mi pun, și pe mai departe, la dispoziția oamenilor cunoștințele și cele mai noi experiențe ale mele în legătură cu plantele medicinale, toate acestea, într-o nouă ediție, îmbunătățită și extinsă, a lucrării menționate.

Într-o epocă în care atât de mulți oameni se îndepărtează tot mai tare de modul de viață natural și sunt amenințați de boli grave, din cauza unei false viziuni a vieții, ar trebui să regăsim drumul ce duce spre plantele noastre medicinale, pe care Dumnezeu ni le dăruiește, încă din timpuri străvechi, prin bunătatea Lui. Preotul Kneipp¹ spune în cărțile sale: **„Pentru fiecare boală a crescut o plantă!”**. Astfel, orice om își poate menține sănătatea, dacă va culege cu grijă, și la timp, plantele și ierburile din „Farmacia Domnului“, dacă va bea zilnic, sau în cure, infuzia lor (sub formă de ceai), dacă va întrebuința extractele ca frecții sau comprese, inhalații sau adaos la apa de baie. Cel ce se decide să întrebuințeze plantele medicinale ar trebui să înceapă cu cele depurative (care curăță sângele), cum ar fi *leurda, urzica, ventrilica, păpădia și pătlagina*. Astfel de cure, urmate conform recomandării, nu pot face niciodată rău.

În caz de stare de rău gravă, de febră și de alte simptome clare de boală, **trebuie cerut, neapărat, sfatul medicului, consultându-l la timp, pentru stabilirea diagnosticului**. De asemenea, bineînțeles, evoluția unei boli grave și consecințele acesteia trebuie urmărite cu conștiinciozitate de către medic.

Faptul că medicina predată la facultate începe, treptat, să se intereseze și de medicina naturistă reiese din cel de-al XXV-lea Congres Internațional de Perfecționare, al Camerei Federale Germane a Medicilor și al Camerei Austriece a Medicilor, din luna mai 1980, de la Badgastein (landul Salzburg), la care au participat în jur de 1.500 de medici. Profesorul universitar doctor Carl Alken (Universitatea din Saarland, fosta RFG) argumentează o îndreptare, tot mai puternică, a medicinei predate la facultate spre forțele tămăduitoare ale naturii, după cum urmează: „După cel de-al Doilea Război Mondial, medicii s-au aflat, practic, neputincioși în fața tuberculozei sau, de exemplu, a blocajului renal. A urmat marea schimbare, venită odată cu **introducerea antibioticelor**, iar astăzi, deja trebuie să ne luptăm cu **urmările negative** ale utilizării, parțial exagerate, parțial greșite, a acestor «**binefăcători**»“. La aceasta se adaugă o creștere în forță a unei avalanșe a micozelor declanșate de o perturbare a echilibrului biologic normal, de prea multe medicamente și de alte influențe ale mediului“.

Urmăresc, de ani buni, sesiuni și congrese medicale, ale căror rezultate apar și în cotidiene. **Mulți medici responsabili avertizează cu privire la folosirea excesivă a medicamentelor**. Se arată, mai ales, cât de periculoase pot deveni medicamentele analgezice. Acestea sunt administrate, de către nenumărați oameni, fără control medical și pot dăuna foarte serios diferitelor organe. Medicamentele pentru scăderea tensiunii, de exemplu, luate timp îndelungat, provoacă, la femei, cancer mamar, conform celor constatate de către trei grupe de cercetători, care au lucrat, independent unele de altele, la Boston, Bristol și Helsinki.

¹ Sebastian Anton Kneipp (17 mai 1821, Stephansried, Ottobeuren, Germania – 17 iunie 1897, Bad Wörishofen, Germania) a fost un preot romano-catolic german și unul dintre strămoșii medicinei naturiste. A devenit cunoscut ca hidroterapeut și naturopat, care practica terapia cu apă rece. Este asociat foarte frecvent cu hidroterapia (deseori numită „Terapie Kneipp“ sau „Kneippism“) – (*n. ed.*)

Aș dori acum să pun la dispoziția bolnavilor **forța vindecătoare și acțiunea unor plante importante**, având în vedere experiența mea din ultimii doi ani și jumătate, adică din timpul scurs de la apariția cărții „Sănătate din Farmacia Domnului“ (ediția I), și să le ofer o mână de ajutor pentru a se însănătoși. Este înălțător ca omul să poată ieși din deznădejdea pricinuită de boală prin propriile sale forțe și prin propria sa voință, grație ajutorului divin al plantelor noastre medicinale. A-ți recuceri sănătatea, a purta singur această răspundere ridică demnitatea omului într-o măsură care **îl scoate pe bolnav din lipsa de speranță a vieții sale**.

Sunt întrebată mereu de unde mi-am dobândit cunoștințele despre plantele medicinale. Nu pot da un răspuns precis. În copilărie, îmi petreceam vacanțele la familia unui inspector silvic. Aici puteam trăi și simți intens corelațiile din natură într-un mod ce depășea posibilitățile vârstei mele. Astfel, copil fiind, eram deja în măsură să deosebesc orice plantă, știindu-i și numele. Nu-i cunoșteam însă importanța ca plantă medicinală. Mama mea, o adeptă entuziastă a lui Kneipp, se străduia să ne ofere nouă, copiilor, o alimentație naturală.

Două evenimente mi s-au întipărit, în mod deosebit, în minte și în viață pe vremea când eram copil. O văduvă, în vârstă de aproximativ 40 de ani, mamă a trei copii și bolnavă de **leucemie**, fusese trimisă acasă de la spital ca fiind un caz incurabil. Medicii îi mai dăduseră trei zile de trăit. Sora acesteia, gândindu-se disperată la copiii care aveau să rămână orfani, a dus urina bolnavei la o vânzătoare de buruieni de leac, din apropiere de Karlsbad. Deși, această femeie a exclamat speriată: „Abia acum veniți!“, ierburile date au ajutat. La un consult clinic efectuat zece zile mai târziu, nu s-a mai găsit **nici urmă de leucemie!**

Un caz asemănător s-a întâmplat cu o femeie de 38 de ani, mamă a patru copii. Și aici era vorba despre leucemie, și medicii nu i-au mai dat nici măcar o speranță. Femeia a cerut, de asemenea, sfaturi tot la o vânzătoare de plante medicinale, procurându-și ierburile corespunzătoare. Și-a preparat zilnic câteva cești cu ceaiuri. De fiecare dată când trecea prin fața lor, lua câte o înghițitură zdravănă. „Chiar dacă nu ajută, nu are nici ce să-mi strice“, s-a gândit ea. Zece zile mai târziu, rezultatul examenului medical a fost: **Nicio urmă de leucemie!**

Din aceste exemple, se poate recunoaște cât de important este **să se bea în timpul zilei o mare cantitate de ceai, în cazul bolilor ce par incurabile**. Mie mi-a fost clar, încă de atunci, că **plantele pot ajuta chiar și în bolile foarte grave, cum ar fi cele canceroase maligne**.

În anul 1961, de ziua Intrării Maicii Domnului în Biserică, a murit buna mea mamă. Atunci am avut sentimentul puternic că **viața mea se îndreaptă către fitoterapie și plante tămăduitoare**. S-au adăugat experiențe noi și, treptat, m-am implicat tot mai puternic în problematica plantelor medicinale din Farmacia Domnului. Era ca și cum m-ar fi dirijat o forță înaltă, Maica Domnului, marea salvatoare a tuturor bolnavilor, și mi-ar fi indicat drumul cel sigur. Încrederea în EA, adorația și rugăciunea în fața unei icoane vechi, minunate, a Fecioarei Maria, icoană ajunsă într-un mod surprinzător în mâinile mele, au ajutat, de fiecare dată, în caz de cumpănă.

Deci, nu mă străduiesc să îndrum oamenii numai spre plantele medicinale și puterile lor, ci, mai ales, și spre forța supremă a Creatorului, în ale cărui mâini se află ascunsă viața noastră și pe care EL o hotărăște. La EL căutăm ajutor și mângâiere, iar la boală grea, luăm, smeriți și cucernici, ierburi din farmacia LUI. De EL depinde să ne conducă, să ne umple cu daruri și să ne dirijeze viața după voința LUI!

În încheiere, aș mai vrea să subliniez că m-am străduit, în toate privințele, să includ toată experiența mea în această lucrare, revizuită și completată, pentru a o oferi în mod folositor omenirii. Creșterea voluminoasă a materiei o asociez cu o rugămintă: Nu-mi telefonați și nu-mi scrieți scrisori! Nefiind medic practician, nu ofer consultații!

Indexul, foarte precis, vă va indica **drumul corect** pentru a folosi plantele adecvate. Aș mai dori să vă îndrum spre broșura „Maria Treben's Heilerfolge“ (*Vindecările Mariei Treben – Scrisori și relatări despre reușite tămăduitoare*), apărută la aceeași editură.

Și încă ceva: **Nu vând plante medicinale** și nu primesc comenzi de plante medicinale!

Grieskirchen, mai 1980

MARIA TREBEN

Cuprins

Cuvânt înainte	5	
Partea generală	9	
Modalitatea corectă de culegere, păstrare și preparare a plantelor medicinale	9	
Metode de preparare	10	
Plantele medicinale din Farmacia Domnului	13	
Captalanul (brusture dulce) 13	Păpădia 35	Traista-ciobanului 58
Cașul-popii (nalbă mică) 13	Pătlagina 37	Turița-mare 61
Cimbrul, cimbrul-sălbatic, cimbrisorul 16	Pedicuța 39	Usturoiul-ursului (leurda) 62
Ciuboțica-cucului 18	Podbalul 41	Urzica 63
Coadă-calului 19	Pojarnița (Sunătoarea) 43	Urzica-moartă-galbenă 67
Coadă-șoricelului 23	Porumbul 45	Ventrilica 68
Crețișoara 25	Pufulița-cu-flori-mici 45	Vâscul 70
Filimica (Gălbenelele) 27	Rostopasca 49	Ierburi suedeze. Bitterul suedez mic 72
Măcrișul-iepurelui 29	Salvia 51	Bitterul suedez mare 82
Mușețelul 30	Sânzienele cu flori galbene 53	Vinul pentru inimă 83
Nucul 32	Splinuța 55	Un ceai mixt excelent pentru masa familiei 84
Obligiana 33	Tătăneasa 56	
Sfaturi pentru diverse boli	85	
Accident vascular cerebral (aplicații preventive)	85	
Accident vascular cerebral (după un accident vascular cerebral cu semne de paralizie)	85	
Acnee	86	
Afecțiuni auditive din cauza răcelii	86	
Artroză, artrită, coxartroză	86	
Atrofie musculară	87	
Avorturi spontane	87	
Boală a gingiilor și a dinților slăbiți	88	
Boli cardiace și circulatorii	88	
Calculii biliari	88	
Cataractă și glaucom	89	
Constipație	90	
Creștere (frumoasă) a părului	90	
Diabet zaharat (diabet)	90	
Durere de la amputații (durere-fantomă în cioturi de amputare)	93	
Edeme sau umflături din cauza reținerii de lichid în țesuturi	93	
Emfizem pulmonar	93	
Erizipel	93	
Fimoză	94	
Fistule	94	
Formarea gușii	94	
Hemangiom	95	
Hemofilie	95	
Inapetență la copii	95	
Incontinență urinară	96	
Inflamarea apendicelui	96	
Inflamații purulente ale patului unghiilor – unghii friabile sau cu leziuni.....	96	
Lăcrimare	96	
Leziuni ale coloanei vertebrale	97	
Menoragii (Hemoragii menstruale)	97	

Miros neplăcut al gurii și limbă încărcată.....	97
Nefrită și Pionefrită	97
Nevralgii faciale	98
Nisip la rinichi și la vezică și calculi renali	98
Osteoporoză	98
Panarițiu	99
Paralizia agitată (Boala Parkinson)	99
Prolaps uterin	99
Psoriazis incurabil (Psoriazis)	99
Rezultate școlare slabe (la copii)	102
Scleroza în plăci (Scleroza multiplă)	102
Somn neliniștit (la copii)	104
Sughit	104
Transpirație nocturnă	104
Tremur al membrelor	105
Viermii	105
Zona Zoster	105
Sfaturi pentru afecțiuni maligne (boli canceroase)	106
Cancerul de piele	106
Cancerul de sân	106
Cancerul ganglionilor limfatici	107
Cancerul de intestin	108
Cancerul de laringe	109
Cancerul de limbă	109
Cancerul organelor pelvine (cancerul ovarian și cancerul uterin)	109
Cancerul osos	110
Cancerul pancreasului	110
Cancerul pulmonar	110
Cancerul rinichilor	111
Cancerul stomacului	111
Cancerul testiculelor	111
Cancerul tiroidian	112
Ciroza hepatică și bolile hepatice	112
Fermentația acidului lactic	112
Leucemia	113
Tumorile	114
Index	117
Imagini cu plante tămăduitoare	125

Partea generală

Modalitatea corectă de culegere, păstrare și preparare a plantelor medicinale

Culegerea

Condiția pentru culegere este cunoașterea plantelor medicinale. Dacă aceasta este îndeplinită, atunci se pune problema culegerii plantelor la timpul potrivit, la locul potrivit și în modul potrivit.

Cele mai bune efecte tămăduitoare au, conform experienței, ierburile proaspăt culese. Ele sunt neapărat necesare pentru un succes în cazurile de afecțiuni grave. Ierburile proaspete vi le puteți culege singuri, începând cu primăvara timpurie, uneori chiar înainte de sfârșitul lui februarie, până prin noiembrie. Unele se pot găsi, chiar în timpul iernii, sub pătura de zăpadă, dacă li s-a reținut locul (de exemplu: rostopasca).

Pentru iarnă, se face o provizie (nu prea mare) de ierburi. În acest scop, trebuie să le culegem în perioada celui mai mare conținut de substanțe active.

La FLORI culegerea se face la începutul perioadei de înflorire.

La FRUNZE – înainte și după perioada de înflorire.

RĂDĂCINILE sunt scoase din pământ la începutul primăverii sau toamna.

FRUCTELE se culeg în perioada coacerii.

Pentru aceasta, trebuie să se respecte următoarele indicații:

- A se aduna doar plante sănătoase, curate, fără insecte! Plantele trebuie culese în zilele însorite, în stare uscată, atunci când roua s-a uscat.
- Nu sunt locuri bune de cules următoarele: câmpurile cu îngrășământ chimic, câmpiile și mlaștile de ape murdare, infestate, terasamentele de cale ferată și locurile apropiate de străzi cu circulație intensă, de autostrăzi și de instalații industriale.

Menajează natura!

– Nu rupe plantele cu rădăcină cu tot, nu face pagube! Unele specii – monumente ale naturii – sunt ocrotite de lege. Există destule plante medicinale cu același efect care nu se află sub ocrotire legală. De exemplu: urechea-ursului, ciuboșica-cucului.

– Nu strivi florile și frunzele în timpul culesului și nu utiliza pungi și sacoșe din plastic pentru adunat! Plantele încep să transpire și se înnegresc mai târziu, în timpul uscării.

Uscarea

Plantele nu se spală înainte de a fi puse la uscat, dar se taie mărunt. Ceea ce s-a cules se așază, afânat, pe bucăți de cârpă, sau de hârtie netipărită, și se usucă la umbră sau în încăperi aerisite, călduroase (poduri), cât se poate de repede. Pentru rădăcini, scoarțe de copac sau porțiuni foarte zemoase ale plantelor, este indicată o uscare cu căldură artificială. Temperatura nu are voie să depășească 35 de grade. Rădăcinile care sunt spălate temeinic, la vâsc și la pufuliță, ar fi bine să fie tăiate înainte de uscare. Doar plantele foarte bine uscate pot fi păstrate pentru iarnă. Ambalajele cele mai indicate, pentru păstrarea peste iarnă a plantelor, sunt borcanele sau cutiile din carton, ce pot fi închise. A se evita recipientele din plastic și cutiile din tablă! Plantele ar trebui ferite de lumină. (A se folosi borcane colorate! Cele verzi sunt mai bune!)

Aprovizionati-vă doar pentru o **singură** iarnă! Plantele își pierd, cu timpul, forța tămăduitoare. Fiecare an ne binecuvântează cu o nouă generație de plante!

Metode de preparare

Prepararea ceaiului

Opărire sau infuzie: Se taie plantele proaspete și se pun într-un vas din sticlă sau în alt recipient nemetalic. Se fierbe apa, se ia de pe foc și se toarnă peste plantele pregătite. Plantele proaspete nu se lasă să stea în vas – pentru ca ceaiul să „tragă” – decât foarte scurt timp. (Ajunge 1/2 minut!) Ceaiul trebuie să fie foarte deschis la culoare: galben deschis sau verde deschis. Plantele uscate se lasă să stea ceva mai mult timp (repaus: 1-2 minute). Un ceai astfel preparat este mult mai sănătos și mai plăcut privirii. Rădăcinile se introduc în cantitatea de apă rece indicată, iar după câteva clocote se lasă să stea 3 minute.

Porția de ceai pentru o zi se introduce într-un termos și se bea din când în când câte o înghițitură pe parcursul întregii zile, corespunzător indicației. În general, se pune 1 linguriță (cu vârful) de plante la 1/4 litru de apă (= 1 ceașcă).

Extract rece: Unele plante medicinale (de exemplu cașul-popii, vâscul sau obligeana) nu au voie să fie fierte, întrucât și-ar pierde forța curativă prin acțiunea căldurii. Un ceai din aceste plante se obține prin extract rece (numit și macerație). Cantitatea indicată la fiecare plantă în parte se lasă în apă rece la macerat 8-12 ore (în general peste noapte), apoi produsul se încălzește doar ușor (până la temperatura bună de băut), iar rația pentru o zi se păstrează într-un termos care a fost clătit în prealabil cu apă fierbinte. Amestecul de extract rece cu infuzie este considerat cel mai bun mod de utilizare a plantelor medicinale: Plantele se lasă peste noapte la rece, în jumătate din cantitatea de apă indicată, iar dimineața se strecoară. Plantele rămase se fierb acum cu cealaltă jumătate a cantității de apă (fierbinte) și se strecoară din nou. Se amestecă extractul rece și infuzia. Prin această preparare a ceaiului se obțin substanțele active care sunt solubile fie numai în apa rece, fie numai în cea fierbinte.

Tinctura (Esența)

Tincturile sunt tot extracte obținute, de data aceasta, din rachiul de seacă sau de fructe, de 38-40%. O sticlă cu gât, sau un alt recipient ce poate fi astupat, se umple cu respectivele plante până la gâtul acesteia, fără a se îndesa, iar deasupra se toarnă rachiul de fructe sau de seacă. Sticla este lăsată să stea, bine închisă, la loc călduros (circa 20 de grade) 14 zile sau chiar mai mult, timp în care se agită des, apoi se strecoară, iar ceea ce rămâne se stoarce bine. *Uz intern:* amestecate cu ceai, tincturile se iau sub formă de picături. *Uz extern:* frecții sau comprese.

Sucul proaspăt

Sucurile proaspete de plante se iau sub formă de picături sau se folosesc pentru tamponarea zonelor cu probleme de pe corp. Se obțin cu ajutorul storcătorului electric de uz casnic, ce mărunțește plantele, presându-le în același timp. Sucurile ar trebui făcute proaspăt, în fiecare zi. Totuși, introduse în sticlute și bine astupate, pot ține câteva luni, dacă sunt păstrate la frigider.

Terciul din plante

Tulpinile și frunzele se zdrobesc pe un tocător de lemn, cu ajutorul unui sucitor de tăiței, până se formează un terci. Acesta se întinde pe o pânză care se aplică pe porțiunea bolnavă, se leagă cu o bucată de material și se menține cald. Această compresă cu terci se poate păstra și peste noapte.

Plantele medicinale din Farmacia Domnului

Captalanul

Petasites officinalis

Captalanul, cunoscut în mod popular sub numele de brusture-dulce, crește pe malurile râurilor și ale pâraielor, în șanțuri și pe marginile pădurilor. Este considerabil mai mare decât captalanul galben, din a cărui familie (familie de margarete) face parte. Frunzele sale sunt de mărimea unei pălării, ușor dințate și acoperite cu o parte inferioară pufoasă, cenușie. Florile de culoare albă până la roz pal, asemănătoare cupei, sunt grupate în apropierea vârfului tulpinii.

Rădăcina antipiretică (reduce febra), ce a primit o mare atenție în perioadele de ciumă, este colectată înainte de perioada de înflorire. Ceaiul, care induce transpirația, este folosit pentru **febră, dificultăți de respirație, gută și epilepsie**. Se bea una sau două căni, în înghițituri mici, în timpul zilei.

Frunzele mari, proaspete, nu sunt folosite doar pentru **entorse, luxații și dureri de picioare**, ci și pentru tot felul de **arsuri, ulcere maligne și răni care ustură**.

Moduri de utilizare – Captalanul

Prepararea ceaiului: O linguriță rasă de rădăcini ale plantei se înmoaie în ¼ de litru de apă peste noapte, se încălzește dimineața și se strecoară.

Comprese: Frunzele proaspete, spălate, se zdrobesc și se pun pe locul vizat. Se repetă de mai multe ori pe zi.

Cașul-popii, Nalba mică

Malva neglecta

Nalba mică este cunoscută și sub numele de bănuți, turtele, colăcel și cașul-popii. Nalba mică (cu frunze mici) crește pe garduri, la margini de drumuri, pe ziduri vechi și mormane de moloz, dar numai în imediata apropiere a zonelor populate. Dacă ar fi găsită vreodată departe de o așezare, este sigur că o gospodărie sau o casă s-a aflat cândva acolo. Cașul-popii cu frunze mari și alte soiuri se găsesc mai ales în grădinile de flori și în grădinile de legume. Ambele conțin mucilagii și taninuri în frunze, flori și tulpini. Nalba mică (cu frunze mici) este o plantă târâtoare, oarecum lemnoasă la baza portaltoiului. Are frunze lungi, rotunjite, zimțate și flori

mici, violet până la roz pal. Fructul său rotunjit arată ca o mică roată de brânză, de unde și numele de cașul-popii. Probabil că vor fi puțini copii ce au crescut în mediul rural și nu s-au jucat cu aceste „roțițe de caș”. Florile, frunzele și tulpinile sunt colectate din iunie până în septembrie. Deoarece mucilagiul se pierde în timpul uscării, nalba mică trebuie folosită cât mai proaspătă posibil. Dar și planta uscată are încă puteri vindecătoare.

Mai presus de toate, nalba mică s-a dovedit a fi benefică, sub formă de ceai, în cazul **inflamației mucoaselor** din interiorul corpului, **gastritei**, **inflamației membranelor mucoase ale vezicii urinare**, **tractului gastrointestinal** și **cavității bucale**, precum și în cazul **ulcerelor la nivelul stomacului** și al **intestinelor**. Aici frunzele pot fi făcute o supă împreună cu orz. Orzul se fierbe mai întâi și apoi, când s-a răcit, se adaugă frunzele de nalbă.

De asemenea, poate fi recomandată în special pentru **congestie pulmonară**, **catar bronșic**, **tuse și răgușeală severă**, dar și pentru **laringită**, **amigdalită** și **gură uscată**. Pentru a nu distruge mucilagiul, se lasă peste noapte în apă rece. Ca rație zilnică, luați două-trei căni de ceai, ușor încălzit, și sorbiți. Chiar și în cazul **emfizemului pulmonar** extrem de încăpățânat și adesea incurabil, care uneori provoacă dificultăți grave de respirație, cașul-popii ajută la vindecare. Beți cel puțin trei căni pe zi, așa cum am menționat mai sus, și puneți peste noapte frunzele și florile, zdrobite, strecurate și bine încălzite, sub formă de cataplasme, în zona bronhiilor și a plămânilor.

Băile de ochi și pernițele oculare din ceai calduț de nalbă mică s-au dovedit a fi excelente în apariția rară a **secării lichidului lacrimal**, care provoacă pacientului o anumită neputință.

Spălarea cu nalbă mică este benefică pentru **alergiile faciale** cu mâncărime și arsură. Extern, nalba mică este folosită pentru **răni**, **ulcere**, **picioare sau mâini umflate** rezultate din fracturi sau flebite. În aceste cazuri, se fac băi pentru picioare sau mâini (vezi *Moduri de utilizare*, pag. 15).

Am avut cele mai bune experiențe cu aceste băi. Mai ales în cazul oaselor rupte ale piciorului, unde el este foarte solicitat, în mod repetat, și se umflă, băile de nalbă mică sunt recomandate. În cartierul nostru locuia o femeie care și-a rupt glezna în urmă cu câțiva ani. Au fost probleme constante cu piciorul și într-o zi femeia a fost nevoită să se întoarcă la spital. Am găsit-o schiopătând rău când a fost externată, cu piciorul umflat deasupra genunchiului. Deși a folosit un baston, s-a mișcat în pas de melc. Am luat împreună nalbă mică. A doua zi femeia a început băile de picioare. Nu exagerez când spun că, după o săptămână, nu mai avea nevoie de baston și piciorul arăta din nou normal. La fel, o altă femeie avea încheietura dreaptă ruptă, ceea ce îi cauza necazuri în repetate rânduri. Ce gospodină și ce mamă își poate cruța mâna dreaptă? În fiecare noapte mâna zvâcnea și multă vreme se umfla în fiecare zi. Când am întâlnit-o odată, am sfătuit-o să încerce nalba mică. Și în acest caz, situația s-a îmbunătățit foarte repede.

Chiar nu trebuie să neglijezi un **picior umflat**, cu **ulcer varicos**, chiar dacă ești bătrân. Și aici ajută băile de nalbă mică în combinație cu **frunze proaspete de pătlagină**. Acestea din urmă se pun pe rana deschisă, bine spălate și umede. Rana se închide peste noapte și nu se redeschide, chiar dacă ar avea zece sau cincisprezece ani, sau mult mai mult. Dacă suferiți din cauza unei astfel de răni deschise, atunci urmați-mi sfaturile cu frunzele proaspete de pătlagină. Veți fi uimiți de cât de repede se închide rana. Iar când citiți aceste rânduri, nu vă mai gândiți: „Doamna Treben exagerează!”. Toate acestea pot să le spun doar pentru că am reușit să câștig experiență de curând.

Acum vreau să spun o poveste care pare miraculoasă, dar este conformă cu realitatea. Este cu adevărat uimitor ce poate face această plantă medicinală mică, ce se târăște pe pământ. Într-o zi, stăteam singură la o masă din Theaterkasino, din Linz, la prânz. Lângă mine s-a așezat o doamnă, de la care am aflat, în cadrul unei conversații, că era foarte îngrijorată pentru soțul ei, care trebuia să

Sfaturi pentru afecțiuni maligne

Cancerul de piele

Dacă boala malignă a pielii este încă închisă, se tamponează de mai multe ori, pe parcursul zilei, cu **suc galben-portocaliu de rostopască**. Recomand plantarea rostopască într-un ghiveci, pentru cei care nu pot obține frunze și tulpini proaspete din grădină sau din natură. Cu toate acestea, dacă boala este deja o **rană deschisă, necrozată, cu secreție urât mirositoare**, se fac spălări și îmbăieri alternative cu **infuzie de coada-calului**, călduță, și extract rece de **ceai de nalbă**. Marginile rănii sunt unse mai întâi cu **suc de rostopască**, iar când acesta a pătruns în piele, cu **alifie de gălbenele/filimică**. (Vezi articolul „Filimica“.) Se spală și se macină **frunze de pătlagină-lată și de pătlagină-îngustă** până se obține o pastă care se pune direct pe rana deschisă. Dacă bolnavul nu poate tolera de la început această pastă de frunze, ea va fi îndepărtată. Se va spăla locul și se va încerca din nou până când pacientul o va considera benefică. **Compresele cu infuzie de coada-calului și nalbă** se pot aplica și peste noapte. Intern, se beau zilnic patru cești de ceai din: **urzică, ventricică, gălbenele și coada-șoricelului**, amestecate în părți egale. Acestea trebuie băute pentru a purifica sângele. Se utilizează o linguriță cu vârf de amestec pentru fiecare sfert de litru de apă. Ierburile se prepară și se lasă la înmuiat pentru scurt timp.

După îndepărtarea chirurgicală a **alunițelor** sau a **nodurilor cutanați tari**, se pot dezvolta boli de piele deschise, care supurează și sunt umede, de natură malignă. Se folosește același tratament ca și pentru rănilor deschise, cu puroi, cu secreții urât mirositoare, discutate mai sus. Dacă zonele deschise sunt distribuite pe tot corpul, se fac băi complete cu **coada-calului și nalbă**. Pacientul este învelit peste noapte într-o cearșaf peste care s-a presărat **pătlagină proaspătă și terci de frunze de pătlagină**. Bolile maligne de piele, cu pete întunecate delimitate, asemănătoare **crustelor**, sunt în creștere. Pentru ele, **sucul proaspăt de sânziene galbene** (vezi „Sânzienele galbene“ la *Moduri de utilizare*) poate fi aplicat prin masaj, de mai multe ori pe zi, cu succes în vindecare. Sucul, pus în sticle mici, poate fi păstrat la frigider.

O tânără mamă, în vârstă de 30 de ani, a fost operată pentru că avea un semn din naștere, care se dezvoltase brusc lângă axilă. Se dovedise a fi de natură malignă. A trebuit să se efectueze patru operații serioase, pentru că fuseseră afectați și ganglionii limfatici. Rănilor chirurgicale profunde, de sub axilă, erau deschise și inflamate. Tânăra nu a putut să aibă grijă de gospodărie și de copii și era foarte disperată. S-a solicitat ajutorul unei surori de caritate. Compresele de **pătlagină și terci de frunze de pătlagină-îngustă** (vezi „Pătlagina“, la *Moduri de utilizare*), spălăturile cu **nalbă-mică**, ușor călduță, și **coada-calului**, băile complete de **cimbru** (din 200 g cimbru) și un ceai din 300 g **gălbenele/filimică**, 100 g **coada-șoricelului** și 100 g **urzică** (o linguriță cu vârf din acest amestec de plante pentru fiecare sfert de litru de apă), ceai care se soarbe câte un litru pe zi, porționat, au adus o ușurare rapidă. După exact o lună, rănilor s-au vindecat și tânăra și-a putut face din nou singură treburile în casă. Iată minunile din Farmacia Domnului!

Cancerul de sân

Tratamentul începe după operație. Pe cicatrice se aplică **unguent de gălbenele/filimică** până la axile. (Pentru unguent, a se vedea articolul „Filimica“). Resturile de la prepararea unguentului pot fi aplicate de patru până la cinci ori, dar se încălzesc puțin înainte. Ele singure contribuie la netezirea pielii și la conferirea unei culori normale. Aplicarea unguentului de gălbenele ameliorează tensiunea

puternică ce apare după o astfel de operație și care iradiază în brațe. Dacă glandele limfatice sunt afectate, se aplică terci de frunze proaspete de **pătlagină-cu-frunze-late** sau **pătlagină-îngustă**. Se procedează așa cum este descris la „Cancerul ganglionilor limfatici”. (A se vedea și „Pătlagina”, la *Moduri de utilizare*.)

Se indică, de asemenea, un mix de ceai din 300 g flori de **gălbenele/filimică**, 100 g de **coada-șoricelului** și 100 g de **urzici**. Se amestecă totul bine. Pentru a face ceai, se folosește o linguriță cu vârf la ¼ litru de apă. Cantitatea zilnică este de unu și jumătate până la doi litri de ceai preparat, care se bea, în înghițituri mici, în timpul zilei. Suplimentar, din această cantitate de ceai se ia câte o jumătate de cană dimineața, la prânz și seara, înainte de fiecare masă, se adaugă o lingură de **bitter suedez** și jumătate din această cantitate se soarbe cu 1/2 oră înainte și cu 1/2 oră după fiecare masă.

Dacă apare durerea, trebuie aplicate mai des **compresele cu ierburi suedeze** și **compresele cu aburi de coada-calului**. (Vezi *Partea generală*.) Toate tratamentele enumerate trebuie efectuate și în cazul unei noi **formări de noduli**.

Deoarece sânii și abdomenul inferior sunt strâns legate, ar trebui să se ia în considerare și să se efectueze și tratamentul recomandat la „Cancerul organelor pelviene”.

O tânără relatează: „La două săptămâni de la naștere, am dezvoltat **întărirea sânilor și inflamația mameloanelor**, însoțită de febră și dureri severe. O **cataplasma pe bază de ierburi suedeze** a făcut ca toate simptomele să dispară peste noapte. Avem o fermă. Într-o zi am observat o inflamație și o întărire a ugerului și la una dintre vacile noastre. M-am gândit, în sinea mea, că, din moment ce bitterul suedez ajută oamenii atât de repede, atunci ar putea fi posibil și pentru un animal. Am încercat același tratament și am fost plăcut surprinsă să văd rezultate similare în scurt timp”.

Cancerul ganglionilor limfatici

Se umple o sticlă, până la gât, cu **maghiran** din ultima recoltă, peste care se toarnă ulei de măsline și se lasă la loc cald timp de zece zile. Ganglionii afectați se ung cu acest ulei de maghiran, dar și cu alifie de **gălbenele/filimică** sau cu **ulei de sunătoare**. (Vezi articolele „*Filimica/Gălbenelele*” și „*Sunătoarea*”.)

Frunzele proaspete de **pătlagină-îngustă** sau **pătlagină-cu-frunze-late**, de asemenea, și frunzele de **brusture** (brusturele aparține familiei podbalului, iar frunzele sale mari, asemănătoare pălărilor, pot fi găsite pe malurile pâraurilor și pe marginile pădurilor umede), **drăgaica** proaspătă sau tulpini proaspete și frunze de **gălbenele** se spală și se zdrobesc pe un tocător din lemn, cu sucitorul. Această operație se face în timp ce sunt umede, deoarece apa ajută la extragerea sucului din frunze. Apoi terciurile se așază alternativ pe ganglionii limfatici bolnavi. Pacientul va simți el însuși care dintre terciuri îi va face cel mai bine.

Dacă a avut loc o operație, pe lângă terciul de frunze, se pot aplica și **cataplasme cu bitter suedez** timp de patru ore. Se pot face și frecții cu el. De asemenea, **cataplasme cu abur de coada-calului**, stând câte două ore în pat. (Vezi *Partea generală*.) Intern, recomand unul și jumătate până la doi litri de ceai dintr-un amestec de plante din: 300 g **gălbenele/filimică**, 100 g **coada-calului**, 100 g **coada-șoricelului** și 100 g **urzică**. Pentru un sfert de litru de apă trebuie să fie o linguriță plină de ierburi! Se iau înghițituri mici în timpul zilei. De asemenea, nu trebuie omise cele trei linguri de **bitter suedez** recomandate în tratamentele pentru celelalte tipuri de cancer.

Bolile maligne ale ganglionilor limfatici duc, foarte adesea, la **umflături dure ale brațelor sau picioarelor**, așa-numita **elefantiază**. Brațele sau picioarele încep să se umfle foarte mult, devin amorțite și tari, pacientul are impresia că membrele bolnave atârnă de corpul său ca niște bucați de lemn. Pentru acest caz, se pot aplica comprese cu terci din frunzele menționate mai sus, începând de la ganglionii, dar terciul poate acoperi și zonele umflate. Într-un astfel de caz, **frunzele**

Imagini cu plante tămăduitoare

(Alfabetic, după denumirile din limba latină)

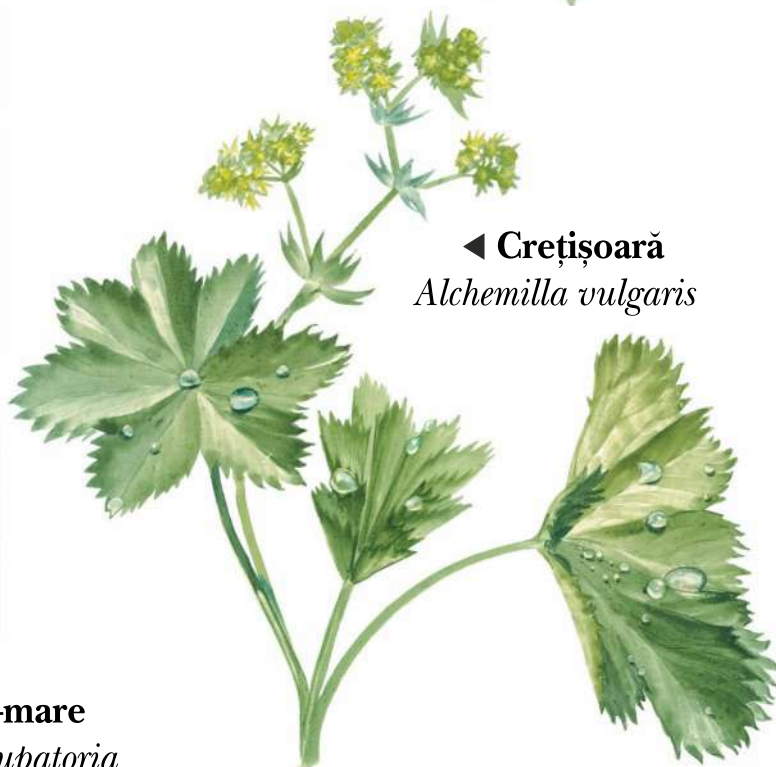
◀ **Coadă-șoricelului**
Achillea millefolium

◀ **Obligeană**
Acorus calamus

◀ **Turtiță-mare**
Agrimonia eupatoria

◀ **Crețișoară**
Alchemilla vulgaris

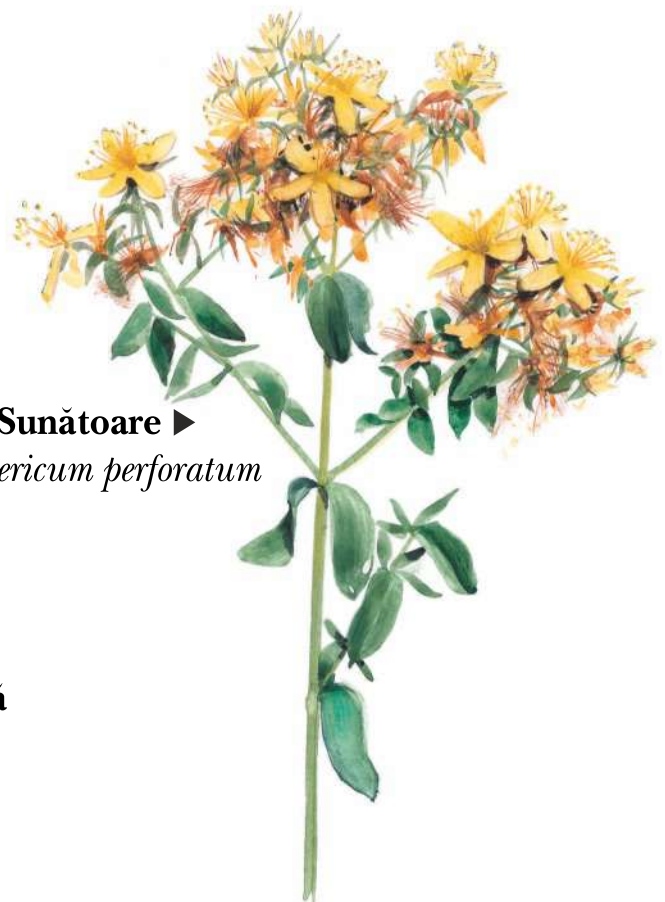
◀ **Pufuliță-cu-flori-mici**
Epilobium parviflorum

Coadă-calului ▶
Equisetum arvense

◀ **Sânziană-galbenă**
(**Drăgaică**)
Galium verum

Sunătoare ▶
Hypericum perforatum

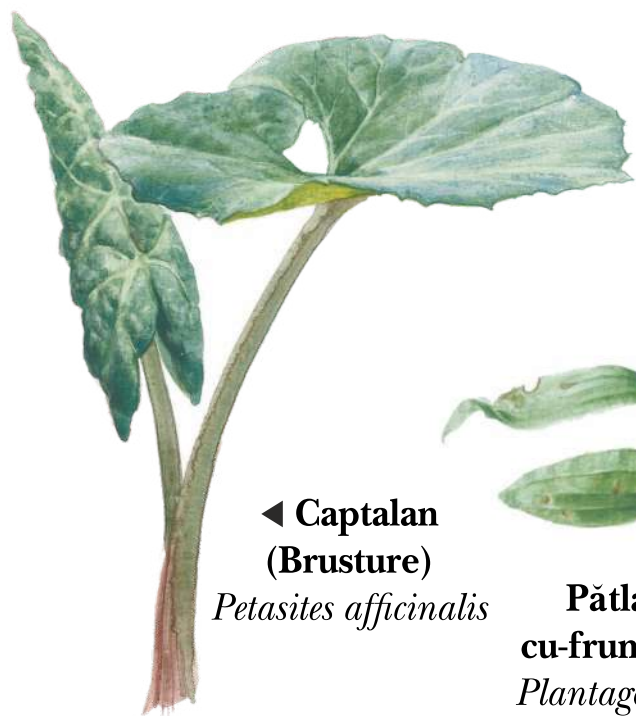
◀ **Mușețel**
Matricaria chamomilla

▲ **Măcrișul-iepurelui**
Oxalis acetosella

◀ **Captalan
(Brusture)**
Petasites officinalis

▶ **Pătlagină** ▶
cu-frunze-înguste
Plantago lanceolata

▶ **Pătlagină** ▶
Plantago Major